

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regula Sancti Patris Benedicti

Benedikt <Montecassino, Abt, Heiliger>

Moguntiae, 1604

LXII. De Sacerdotibus Monasterii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64533)

dicta. In supradictis tamen prohibitionibus, exceptis de Mendicantibus, dispensationem Generali Capitulo reseruamus.

De Sacerdotibus Monasterij.

C A P. LXII.

SI quis Abbas sibi Presbyterum, vel Diaconem ordinare petierit, de suis eligat, qui dignus sit Sacerdotio fangi. Ordinatus autē caueat elationem aut superbiam. Nec quicquam præsumat, nisi quod ei ab Abbate præcipitur: Sciens se multo magis disciplina Regulari subditum. Nec occasione Sacerdotii obliuiscatur Regulæ obedientiam, & disciplinam: sed magis, ac magis in Domino proficiat. Locum verò illum semper attendat, quo ingressus est Monasterium, præter officium altaris, & si fortè electio Congregationis, & voluntas Abbatis pro vitæ merito eum promouere voluerit: Qui tamen regulam à Decanis, vel Præpositis constitutam sibi seruādā sciat: quod si aliter præsumpserit, non vt Sacerdos, sed vt rebellis iudicetur, Et sæpe admonitus, si non correxerit, etiam Episcopus adhibeatur in testimoniū. Quod si nec sic emendauerit, clarescentibus culpis, proiciatur de Monasterio: si tamen talis fuerit eius contumacia, vt subdi aut obedire Regulæ nolit.

I. (ELIGAT ABBAS.) Cum consilio, & consensu maioris partis Seniorum suorum, computata

tata voce Pralati.

2. (QVIDIGNVS SIT.) Ideo volumus quod Patres Monasteriorum, vna cum Senioribus, primò diligenter, ad sacros ordines, maximè verò ad Sacerdotium promouendos examinent super sufficientia & literaturamoresque, & vitam attentius considerent. Et si (humana tamen fragilitate considerata) fuerint indicati idonei officium implere at quod assumuntur: considerato quod in Monachis qui curam non habent animarum, non exigatur tanta sufficientia, quanta in aliis qui hanc curam habent, non prius ordinentur quam obtenta licentia à Capitulo Generali, ac etiam à suis Visitatoribus: etiam si alter actu, & non officio Visitatoris set.

3. Quam tamen licentiam dare non possint, nisi cum in actu visitationis sunt: vt presentialiter eos examinare possint, ac vitam & mores intelligere.

4. Casu tamen magna necessitatis, puta pro morte aliorum Sacerdotum, vel amotione, ita quod scandalum esset expectare tempus Capituli vel visitationis, sufficiat licentia Presidentis, vel vnus Visitatoris: vel si arctior necessitas vrgeret, Pralati & Seniorum, premissa (vt diximus) examinatione & discussione circa ordinandos.

5. Hoc sanè ante omnia attendentes, quod nullus etiam his stantibus necessitatibus, ad aliquem ordinem promoueatur, nisi de triennio in triennium à die ingressus Religionis, obseruatis tamen quæ statuta Sacrosancta Synodus Tridentina, quoad huiusmodi ordinandos.

6. Visitatores tamen possint ex legitima causa dispensare per duos aut tres menses tantū cum huiusmodi

Sess. 24.
12. 13.

modi ordinandis, saluis tamen admissim Decreti
Concilij Tridentini, prescriptis.

7. Si quos autem Capitulum proximè præteritum,
aut visitatores, aut examinatores Episcoporum, ac
præfatos ordines ob insufficientiam vel aliam cau-
sam aliquos non admiserint, non possint amplius illi
indem per integrum annum promoueri, aut præsen-
tari, ut promoueantur. Interimque teneant omnes
locum post eos, qui iam promoti erunt ad eum ordinem.
ad quem ipsi minus idonei censentur: quod non so-
lum de reiectis, sed etiam de non propositis ob in-
sufficienciam intelligi volumus: ut sic saltem rubore
confusi, magis solliciti reddantur ad discenda neces-
saria, quæ neglexerunt prius, sicuti tenebantur addi-
scere. Qui deinde cum fuerint ordinati restituantur
suo loco Professionis.

8. Si autem ea quæ supra diximus seruata non fue-
rint, aut ordinatus non fuerit repertus idoneus, sus-
pēdat ab ordinis illius administratione donec iu-
dicetur idoneus: & Pater qui causa eius ordinatio-
nis fuit, puniatur iudicio Capituli Generalis.

9. Caueant tamen Patres, ne primo anno, quo quis
Frater in aliquo Monasterio deputatur, eundem ad
ordines sacros promoueri faciant: nisi seruatis su-
pra dictis omnibus, & insuper habito consensu Pre-
lati, & Seniorum Monasterij, in quo prius idem Fra-
ter morabatur.

10. Mandantes vniuersis Prælati nostra Congre-
gationis, quatenus pro Missis nouis celebrandis, non
permittant solennes inuitationes, aut oblationes fie-
ri: sed purè, ac simpliciter fiat, prout nostra consue-
tudinis est. Nec Missa noua cātentur in alienis qui-
busuis Ecclesiis, sed tantum in Ecclesiis Cōgregationis.

II. Ordinati verò Sacerdotes, si celebrare noluerint, dicant Antiphonas: nisi aliqua legitima causa, maioris partis Seniorum iudicio approbata excusetur.

Sess 24.
141.

12. Et quia ad Sacerdotis officium pertinet ligare, & soluere, ubi auctoritas, & scientia requiritur: iniungimus Prelatis, ut ad audiendas confessiones Secularium, eligant Fratres ad id idoneos, iuxta dispositionem Concilij Tridentini.

13. Et hoc diligentius attendi volumus, ne (quod absit) in praiudicium animarum, & confusionem Religionis, ad ipsum officium exercendum, presentari aliquos contingat.

14. Fratres verò, sic electi studeant diligenter huiusmodi tam commendabili operi se aptos reddere, omnemque industriam adhibeant, & curam ob Dei honorem, & salutem animarum, quæ nihil est Deo acceptius, ut quam melius possunt, tam pium opus, utiliter exequantur: ut quod dignius implere queat, etiam Visitatores, si opus fuerit Prelato ea sollicitè servare mandabunt.

15. Interdicet, etiam Prelatus iis, qui ad audiendas Confessiones instituti sunt, ne quavis occasione seu pretextu pietatis & elemosynæ faciendæ pauperibus, neque etiam pro Missis celebrandis aliquam pecuniam petant, aut oblatam accipiant à confitentibus, quovis quavis colore: sibi hunc casum, si quod contra fecerit reseruando, & pro qualitate excessus si sibi videbitur, etiam usque ad priuationem dicti Officij puniendo.

16. Quod si quis ex confitentibus pertinacius insistet, aliquid dare, ad Sacrificium Monasterij dirigatur.

17. Licet autem in nostris Monasteriis, omnes venientes apud nos possint communicare, iuxta Primum

nostra, tamen declarauit Eugenius IV. non esse intelligendum de die Pasche, quo tempore non licet *Nota.* ciues locorum, vbi sita sunt Monasteria, absque suorum Superiorum licentia communicare: sed forenses possunt sine licentia.

18. Tamen Pius II. concessit oraculo viua vocis Cōgregationi nostra, vt omnia Sacramenta, etiam in die Pasche conferri possunt per Monachos peregrinis famulis & hospitibus, quos in Monasteriis nostris contigerit infirmari.

19. Inhibemus praterea, ne Pralati aut Monachi nostra Congregationis, occasione Visitationis, aut custodia infirmorum, extra Monasteria dormiant.

20. Ad sepulturas verò, & mortuorum exequias, nulli accedere liceat.

21. Ad precauendos autem casus suspectos, pro conseruatione bonae fama (qua sepius mulierum conuersatione maculari solet.) edicto perpetuo & irrefragabili constitutione prohibemus, & districtè precipiendo mandamus, ne sub cura nostra Monasteria Monialium, vllatenus acceptentur, nec earum, aut aliarum Mulierum cuiuscunque status, gradus, aetatis, aut conditionis existant, confessiones audiantur intra, vel extra Monasteria nostra: nisi fortè duntaxat in illis Monasteriis, qua curam habent animarum, & hoc superueniente ineuitabili necessitate, nec sine licentia Superioris fiat.

22. Nec quis de Congregatione nostra audeat instruere, vel informare quempiam, de modo quo Patres congregationis induci possint ad huiusmodi Monasteria recipienda, dando eis formam, & modum, quem circa hoc seruare debeant: grauisimè si contrafecerit puniendus.

23. Accessus quoque ad ea Monasteria, accepti munusculorum, literarum, vel nunciorum Monasterium pari lege, imo & strictiori, ut in Capitulo quarto, & decimo, de Monialibus, prohibemus.

24. Fratres verò nostri fugitivi, vel qui extradiantiam nostram, ad sacros ordines promouentur, si redierint non permittantur in eis ministrare: nisi per Capitulum Generale cum eis dispensetur, & nouem Diffinitoribus octo consentiant, praterquam si in apostasia ordines recepissent.

De ordine congregationis. CAPVT LXIII

Ordines suos in Monasterio ià conuenient, ut conuersionis tempus & uirtutem discernit, utque Abbas constituet. Qui Abbas non turbet gregem sibi commissum, nec quasi libera utens potestate, inuisibiliter disponat aliquid: sed cogitet semper, quia de omnibus iudiciis & operibus suis redditurus est Deo rationem. Ergo secundum ordines quos constituerit, vel quos habuerint ipsi fratres, sic accedat ad pacem, ad communionem ad Psalmum imponendum, in choro standum. Et in omnibus omninò locis ætas non discernatur in ordine, nec præiudicet: quia Samuel & Daniel pueri presbyteros iudicauerunt. Ergo exceptis his, quos, ut diximus, altiori consilio Abbas prætulerit, vel degradauerit certis ex causis, reliqui omnes ut conueniuntur ià sint: ut uerbi gratia, qui secunda hora diuenerit in Monasterium, iuniorem se nouerit illius esse, qui prima hora uenit diebus

1. Reg. 7.
Dan. 13.

cum